

HOTĂRÂREA CURŢII (Camera a opta)

15 septembrie 2016(*)

„Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată – A șasea directivă 77/388/CEE – Drept de deducere – Decizia 2004/817/CE – Reglementare a unui stat membru – Cheltuieli privind bunuri și servicii – Utilizarea lor în scopuri neeconomice în proporție mai mare de 90 % din utilizarea lor totală – Excludere de la dreptul de deducere”

În cauza C-400/15,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Bundesfinanzhof (Curtea Federală Fiscală, Germania), prin decizia din 16 iunie 2015, primită de Curte la 23 iulie 2015, în procedura

Landkreis Potsdam-Mittelmark

împotriva

Finanzamt Brandenburg,

CURTEA (Camera a opta),

compusă din domnul D. Šváby, președinte de cameră, domnii J. Malenovský și M. Safjan (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez-Bordona,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Landkreis Potsdam-Mittelmark, de J. Wulf von Moers, consilier;
- pentru guvernul german, de T. Henze și de K. Petersen, în calitate de agenți;
- pentru guvernul austriac, de G. Eberhard, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de L. Lozano Palacios și de M. Wasmeier, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei și concluzii, luat după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 1 din Decizia 2004/817/CE a Consiliului din 19 noiembrie 2004 de autorizare a Germaniei să aplice o măsură de derogare de la articolul 17 din A șasea directivă 77/388/CEE privind armonizarea legislațiilor statelor membre

referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (JO 2004, L 357, p. 33, denumit? în continuare „decizia de autorizare”).

2 Aceast? cerere a fost formulat? în cadrul unui litigiu între Landkreis Potsdam?Mittelmark (arondismentul Potsdam?Mittelmark, Germania), pe de o parte, ?i Finanzamt Brandenburg (Administra?ia financiar? din Brandenburg, Germania), pe de alt? parte, privind taxa pe valoarea ad?ugat? (TVA) datorat? de acest arondisment pentru exerci?iul fiscal 2008.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

A ?asea directiv?

3 A ?asea directiv? 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legisla?iilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea ad?ugat?: baza unitar? de evaluare (JO 1977, L 145, p. 1, denumit? în continuare „A ?asea directiv?”) a fost abrogat? ?i înlocuit?, începând de la 1 ianuarie 2007, de Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea ad?ugat? (JO 2006, L 347, p. 1, Edi?ie special?, 09/vol. 3, p. 7), astfel cum a fost modificat? prin Directiva 2009/162/UE a Consiliului din 22 decembrie 2009 (JO 2010, L 10, p. 14). Întrucât exerci?iul fiscal în litigiu corespunde anului 2008, trimiterile la A ?asea directiv? se în?eleg ca fiind trimiteri la Directiva 2006/112 ?i trebuie interpretate în conformitate cu tabelul de coresponden?? care figureaz? în anexa XII la aceasta.

4 Articolul 4 alineatele (1) ?i (2) din A ?asea directiv? prevedea:

„(1) «Persoan? impozabil?» înseamn? orice persoan? care, în mod independent, desf??oar? în orice loc orice activitate economic? men?ionat? la alineatul (2), indiferent de scopul sau rezultatele activit??ii respective.

(2) Activit??ile economice men?ionate la alineatul (1) cuprind toate activit??ile produc?torilor, comercian?ilor sau persoanelor care presteaz? servicii, inclusiv activit??ile miniere ?i activit??ile agricole ?i activit??ile prestate în cadrul profesiunilor liberale. Exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul ob?inerii de venituri cu caracter de continuitate este de asemenea considerat? activitate economic?.” [traducere neoficial?]

5 Articolul 6 alineatul (2) litera (a) din A ?asea directiv? prevedea:

„Se consider? prest?ri de servicii cu titlu oneros urm?toarele:

(a) utilizarea în folosul propriu a bunurilor care constituie o parte din activele folosite în cadrul unei activit??i economice de c?tre persoanele impozabile sau de c?tre personalul acestora sau, mai general, utilizarea acestora în alte scopuri decât pentru desf??urarea activit??ii lor, atunci când [TVA?ul] aferent bunurilor respective a fost dedus total sau par?ial;” [traducere neoficial?]

6 Potrivit articolului 17 alineatul (2) litera (a) din aceast? directiv?:

„În m?sura în care bunurile ?i serviciile sunt utilizate în scopul opera?iunilor taxabile ale unei persoane impozabile, persoana impozabil? are dreptul de a deduce din taxa pe care o datoreaz?:

(a) [TVA?ul] datorat sau achitat în statul membru în cauz? pentru bunurile care îi sunt sau care urmeaz? a?i fi livrate ?i pentru serviciile care îi sunt sau urmeaz? a?i fi prestate de o alt? persoan? imposibil?;" [traducere neoficial?]

7 Articolul 27 alineatul (1) din A ?asea directiv? prevede:

„Consiliul, hot?rând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru s? introduc? m?suri speciale de derogare de la dispozi?iile prezentei directive, în scopul simplific?rii procedurii de colectare a TVA?ului sau al prevenirii anumitor forme de evaziune fiscal? sau de fraud?. M?surile destinate simplific?rii procedurii de colectare a TVA?ului nu pot influen?a, decât în mic? m?sur?, valoarea global? a încas?rilor din impozite ale statelor membre, colectate în stadiul consumului final.” [traducere neoficial?]

Decizia de autorizare

8 Considerentul (3) al deciziei de autorizare prevede:

„Obiectivul m?surii de derogare este de a exclude complet TVA?ul aplicat bunurilor ?i serviciilor de la dreptul de deducere, în cazul în care bunurile ?i serviciile sunt utilizate, în propor?ie mai mare de 90 %, în scop privat de c?tre persoana imposibil? sau de c?tre angaja?ii acesteia sau, mai general, în scopuri care nu au leg?tur? cu activitatea economic?. Aceast? m?sur? constituie o derogare de la articolul 17 din [A ?asea directiv?], modificat prin articolul 28f din aceea?i directiv?, ?i ea se justific? prin necesitatea de a simplifica procedura de colectare a TVA?ului; aceasta are doar un efect minim asupra cuantumului TVA?ului datorat în etapa consumului final.”

9 Articolul 1 din aceast? decizie prevede:

„Prin derogare de la dispozi?iile articolului 17 alineatul (2) din [A ?asea directiv?], Germania este autorizat? s? exclud? de la deducerea TVA?ului cheltuielile pentru bunuri ?i servicii utilizate în propor?ie mai mare de 90 % în folosul propriu de c?tre persoana imposibil? sau de personalul acesteia sau în general în alte scopuri decât pentru desf??urarea activit??ii sale.”

10 Potrivit articolului 2 din decizia men?ionat?:

„Prezenta decizie se aplic? pân? la 31 decembrie 2009.”

11 Articolul 3 din aceea?i decizie prevede:

„Prezenta decizie se adreseaz? Republicii Federale Germania.”

Dreptul german

12 Articolul 15 din Umsatzsteuergesetz (Legea privind impozitul pe cifra de afaceri, denumit? în continuare „UStG”) prevede:

„1) Întreprinz?torul poate deduce, în contul TVA?ului achitat în amonte,

a) TVA?ul legal datorat pentru prest?rile care au fost executate de un alt întreprinz?tor pentru nevoile întreprinderii sale. [...]

[...]

Livrarea, importul sau achizi?ia intracomunitar? a unui bun pe care întreprinz?torul îl utilizeaz? pentru întreprinderea sa în propor?ie de sub 10 % se consider? c? nu au fost realizate pentru

întreprindere.

[...]

2) Este exclus? deducerea TVA?ului achitat în amonte pentru livrarea, importul sau achizi?ia intracomunitar? a unui bun [...] pe care întreprinz?torul îl utilizeaz? pentru urm?toarele opera?iuni:

a) opera?iunile scutite;

[...]"

Litigiul principal ?i întrebarea preliminar?

13 Arondismentul Potsdam?Mittelmark este o colectivitate teritorial? care î?i asum?, sub proprie r?spundere, misiunile care dep?esc capacit?ile comunelor ?i ale administra?iilor care apar?in de acest arondisment. În calitatea sa de autoritate public?, acestuia îi revine, în special în cadrul exercit?rii autorit??ii publice, sarcina de a construi ?i de a între?ine drumuri, precum ?i de a men?ine securitatea rutier? pe teritoriul s?u. Acesta a efectuat misiunile men?ionate prin intermediul unei entit??i proprii (*Eigenbetrieb*) f?r? personalitate juridic?.

14 În cursul exerci?iului fiscal 2008, arondismentul Potsdam?Mittelmark a achizi?ionat diferite bunuri, ?i anume utilaje, vehicule utilitare ?i accesorii, pe care le?a utilizat în principal pentru prest?rile de servicii efectuate în cadrul exercit?rii autorit??ii publice. Totu?i, în propor?ie de 2,65 %, acesta a folosit de asemenea bunurile respective, printre altele, pentru prest?ri de servicii de cur?are ?i de t?iere de copaci, pentru lucr?ri de tuns iarba ?i de m?turat, precum ?i pentru servicii iernale, furnizate unor ter?i. Pentru aceste prest?ri de servicii, arondismentul men?ionat a fost supus pl??ii TVA?ului.

15 Administra?ia financiar? din Brandenburg nu a autorizat deducerea TVA?ului pl?tit în amonte aferent bunurilor men?ionate la punctul anterior pentru motivul c? aceste bunuri nu fuseser? utilizate în propor?ie de cel pu?in 10 % pentru întreprinderea arondismentului Potsdam?Mittelmark, conform articolului 15 alineatul (1) a doua tez? din UStG. În urma contesta?iei formulate de reclamantul din litigiul principal, Administra?ia financiar? din Brandenburg a acordat, pentru un alt motiv, o parte din deducerea solicitat?. În rest, contesta?ia a fost respins?. Ac?iunea îndreptat? împotriva acestei decizii, introdus? de arondismentul Potsdam?Mittelmark în fa?a Finanzgericht Berlin?Brandenburg (Tribunalul Fiscal din Berlin?Brandenburg, Germania), a fost respins? de acesta din urm?.

16 Prin intermediul ac?iunii sale în *Revision* în fa?a Bundesfinanzhof (Curtea Federal? de Finan?e), reclamantul a sus?inut c? refuzul de a deduce TVA?ul încalc? dreptul Uniunii. Astfel, potrivit arondismentului Potsdam?Mittelmark, de?i Republica Federal? Germania a fost autorizat?, prin decizia de autorizare, s? aplice o m?sur? de derogare de la articolul 17 din A ?asea directiv?, această autorizare nu acoper? o excludere de la deducerea TVA?ului în amonte pentru cazurile în care, precum cel în discu?ie în litigiul principal, bunurile ar fi utilizate în propor?ie mai mare de 90 % pentru activit??i neeconomice care nu mai intr? în domeniul de aplicare al TVA?ului, dar care nu ar putea fi calificate ca fiind „în alte scopuri decât pentru desf??urarea activit??ii sale”. În consecin??, arondismentul Potsdam?Mittelmark consider? c? are dreptul la o deducere propor?ional? de 2,65 % a TVA?ului pl?tit în amonte.

17 Pe de alt? parte, acesta a sus?inut c? refuzul de a deduce TVA?ul în amonte încalc? principiul neutralit??ii în ceea ce prive?te concuren?a, acest refuz având drept consecin?? faptul c? cuantumurile TVA?ului în amonte care nu pot fi deduse sunt integrate cu titlu de costuri directe în calcularea pre?urilor, de?i opera?iunile în aval pe care le efectueaz? în concuren?? cu

întreprinderi private sunt pe deplin supuse TVA-ului. Aceasta ar suferi, așadar, un dezavantaj concurențial structural.

18 În această privință, instanța de trimitere precizează că, în temeiul dreptului național, arondismentul Potsdam-Mittelmark nu are dreptul la deducerea TVA-ului în amonte pe care o invocă. Astfel, acesta ar utiliza bunurile în cauză în principal pentru a-și efectua misiunile de serviciu public, și numai în proporție de 2,65 % în cadrul întreprinderii sale în scopul unor prestații de servicii impozabile. În acest caz, deducerea TVA-ului în amonte ar fi exclusiv în temeiul articolului 15 alineatul (1) a doua teză din UStG, dat fiind că proporția utilizării pentru întreprinderea reclamantului este mai mică de 10 %.

19 Această instanță amintește că, în temeiul articolului 1 din decizia de autorizare, prin derogare de la dispozițiile articolului 17 alineatul (2) din A șasea directivă, Republica Federală Germania este autorizată să excludă de la deducerea TVA-ului cheltuielile pentru bunuri și servicii utilizate în proporție mai mare de 90 % în folosul propriu de către persoana impozabilă sau de personalul acesteia sau în general în alte scopuri decât pentru desfășurarea activității sale.

20 Or, pe de o parte, din jurisprudența Curții ar rezulta că, în cazul în care persoana impozabilă are în vedere o utilizare sau o utilizare parțială a unui bun pentru o activitate neeconomică ce nu intră în domeniul de aplicare al celei de A șasea directive, aceasta nu ar avea dreptul la o deducere a TVA-ului în amonte.

21 Pe de altă parte, în cazul livrării unui bun pe care persoana impozabilă dorește să îl utilizeze în același timp pentru activități economice supuse TVA-ului și în scopuri private, „alte[le] decât pentru desfășurarea activității [sale]”, în sensul articolului 6 alineatul (2) litera (a) din A șasea directivă, aceasta ar putea să afecteze în totalitate bunul respectiv întreprinderii sale și, pe baza acestei afectări, să aibă pe deplin dreptul la deducerea TVA-ului în amonte. Persoana impozabilă în cauză ar trebui totuși să plătească TVA-ul datorat pentru utilizarea bunului respectiv în alte scopuri decât pentru desfășurarea activității sale, astfel cum ar rezulta în special din Hotărârea din 23 aprilie 2009, Puffer (C-460/07, EU:C:2009:254, punctul 39).

22 Instanța de trimitere consideră că, potrivit acestor principii, deducerea TVA-ului în amonte este obligatoriu exclusiv în măsura în care arondismentul Potsdam-Mittelmark utilizează bunurile pe care le-a achiziționat în proporție de 97,35 % pentru activitățile sale legate de exercitarea autorității publice, care ar fi activități neeconomice nesupuse regimului TVA-ului. Pe de altă parte, în proporție de 2,65 %, reclamantul ar avea dreptul, în principiu, la o deducere a TVA-ului în amonte. Această deducere ar fi însă exclusiv în temeiul articolului 15 alineatul (1) a doua teză din UStG.

23 În această privință, instanța de trimitere exprimă îndoieli cu privire la aspectul dac, astfel cum rezultă din modul său de redactare, articolul 1 din decizia de autorizare urmărește exclusiv să excludă deducerea TVA-ului în amonte în cazul în care un bun este utilizat în scopuri private de către persoana impozabilă sau de către personalul acesteia sau este utilizat în general în alte scopuri decât pentru desfășurarea activității sale sau dac acesta se aplică de asemenea în cazuri în care, precum în cauza principală, un bun este utilizat în proporție mai mare de 90 % pentru activități neeconomice care nu intră în domeniul de aplicare al TVA-ului.

24 Această instanță apreciază că, pe baza Hotărârii din 12 februarie 2009, Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie (C-515/07, EU:C:2009:88), autorizarea care figurează la articolul 1 din decizia de autorizare poate fi interpretată în sensul că autorizează excluderea deducerii TVA-ului în amonte numai pentru cazurile în care bunul achiziționat este utilizat în proporție mai mare de 90 % „în alte scopuri decât pentru desfășurarea activității [economice]”, iar nu pentru cele neeconomice, care nu intră în domeniul de aplicare al TVA-ului. În acest caz,

articolul 15 alineatul 1 a doua teză din UStG nu ar fi acoperit de decizia de autorizare, întrucât deducerea TVA-ului în amonte este de asemenea exclusiv în cazul unei utilizări neeconomice în proporție mai mare de 90 %.

25 În aceste condiții, Bundesfinanzhof (Curtea Federală de Finanțe) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 15 alineatul 1 a doua teză din UStG prevede că livrarea, importul sau achiziția intracomunitară a unui bun pe care întreprinzătorul îl utilizează în proporție de sub 10 % pentru întreprinderea sa nu se consideră realizat în scopuri profesionale și exclude în această măsură deducerea TVA-ului în amonte.

Reglementarea se întemeiază pe articolul 1 din decizia de autorizare, care autorizează Republica Federală Germania să deroge de la articolul 17 alineatul (2) din A șasea directivă și să excludă de la deducerea TVA-ului cheltuielile aferente bunurilor și serviciilor care sunt utilizate în proporție de peste 90 % în folosul propriu de către persoana impozabilă sau de către personalul acesteia sau, mai general, în alte scopuri decât pentru desfășurarea activității sale.

Potrivit modului său de redactare, această autorizare se aplică numai cazurilor reglementate la articolul 6 alineatul (2) din A șasea directivă (articolul 26 din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificat prin Directiva 2009/162) sau tuturor cazurilor în care un bun sau un serviciu este utilizat numai parțial în cadrul unei activități profesionale.”

Cu privire la întrebarea preliminară

26 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 1 din decizia de autorizare trebuie interpretat în sensul că este aplicabil într-o situație în care o întreprindere achiziționează bunuri sau servicii pe care le exploatează în proporție de peste 90 % pentru activități neeconomice, care nu intră în domeniul de aplicare al TVA-ului.

27 Astfel cum reiese din modul său de redactare, decizia de autorizare prevede o derogare de la articolul 17 alineatul (2) din A șasea directivă, în temeiul căruia o persoană impozabilă poate deduce TVA-ul în amonte în măsura în care bunurile și serviciile sunt utilizate în scopul operațiunilor sale taxabile, și anume pentru o activitate economică.

28 Pentru a stabili dacă noțiunea „scopuri care nu au legătură cu activitatea economică” care figurează la articolul 1 din decizia de autorizare poate acoperi o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care reclamanta exercită activități care îi revin în calitate sa de autoritate publică, și anume activități neeconomice, deși acestea nu sunt fărâșate legătură cu activitatea economică, trebuie să se aibă în vedere semnificația dată acestei noțiuni în A șasea directivă, pe baza căreia a fost adoptată decizia de autorizare, conform articolului 27 alineatul (1) din aceasta.

29 Astfel cum rezultă din cuprinsul articolului 6 alineatul (2) litera (a) din A șasea directivă, o utilizare în alte scopuri decât pentru desfășurarea activității economice poate fi supusă TVA-ului.

30 În schimb, activitățile neeconomice nu intră în domeniul de aplicare al celei de A șasea directive (Hotărârea din 13 martie 2008, *Securita*, C-437/06, EU:C:2008:166, punctele 30 și 31, precum și Hotărârea din 12 februarie 2009, *Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie*, C-515/07, EU:C:2009:88, punctele 36 și 37).

31 În consecință, articolul 6 alineatul (2) litera (a) din A șasea directivă nu este de natură să stabilească o normă potrivit căreia operațiunile care se situează în afara domeniului de aplicare al

regimului TVA?ului pot fi considerate ca fiind efectuate „în alte scopuri decât pentru desfășurarea activității [economice]” în sensul acestei dispoziții. Astfel, o asemenea interpretare ar lipsi de sens articolul 2 punctul 1 din A?asea directiv? (Hotărârea din 12 februarie 2009, Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie, C?515/07, EU:C:2009:88, punctul 38).

32 Aceste considerații sunt confirmate de economia sistemului comun al TVA?ului, în cadrul căruia distincția între activitățile economice și activitățile neeconomice se face în funcție de criterii diferite de cele care fac distincția între o utilizare profesională și o utilizare în alte scopuri decât pentru desfășurarea activității economice, în special private.

33 Potrivit unei jurisprudențe constante, în cazul utilizării unui bun de capital atât în scopuri profesionale, cât și private, persoana interesată poate alege, în vederea plății TVA?ului, fie să afecteze bunul în totalitate patrimoniului întreprinderii sale, fie să îl p?streze în totalitate în patrimoniul său privat, excluzându-l astfel complet din sistemul TVA?ului, fie să nu îl integreze în întreprinderea sa decât în limita utilizării profesionale efective (Hotărârea din 23 aprilie 2009, Puffer, C?460/07, EU:C:2009:254, punctul 39 și jurisprudența citată?).

34 În schimb, o astfel de libertate de alegere nu există în cazul în care este vorba despre a stabili dacă un bun este sau nu este utilizat pentru o activitate economică. Atunci când o întreprindere utilizează un bun atât pentru activități economice, cât și pentru activități neeconomice, articolul 17 alineatul (2) litera (a) din A?asea directiv? se limitează la a prevedea un drept de deducere a taxei plătite în amonte. Măsurile pe care statele membre sunt chemate să le adopte în această privință trebuie să respecte principiul neutralității fiscale, care stă la baza sistemului comun al TVA?ului (Hotărârea din 13 martie 2008, Securita, C?437/06, EU:C:2008:166, punctul 36).

35 În conformitate cu acest principiu al neutralității fiscale, regimul de deduceri următoarete să elimine în întregime sarcina TVA?ului datorat sau plătit de agentul economic în cadrul tuturor activităților sale economice (Hotărârea din 12 februarie 2009, Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie, C?515/07, EU:C:2009:88, punctul 27).

36 Or, o excludere a dreptului de deducere pentru bunuri profesionale care sunt utilizate în proporție de mai puțin de 10 % pentru activități economice nu îndeplinește această cerință.

37 Considerațiile care preced pot fi pe deplin transpuse în cazul interpretării noțiunii „scopuri care nu au legătură cu activitatea economică” care figurează la articolul 1 din decizia de autorizare. Astfel, ținând seama de cerințele unității și coerenței ordinii juridice a Uniunii, noțiunile utilizate în actele adoptate în același domeniu trebuie să aibă aceeași semnificație, cu excepția situației în care legiuitorul Uniunii a exprimat o voință diferită (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 octombrie 2011, Football Association Premier League și alții, C?403/08 și C?429/08, EU:C:2011:631, punctul 188, precum și Hotărârea din 31 mai 2016, Reha Training, C?117/15, EU:C:2016:379, punctul 28). Situația este diferită în speță.

38 În sfârșit, în ceea ce privește argumentul că noțiunea „scopuri care nu au legătură cu activitatea economică” ar fi avut o accepțiune diferită pentru perioadele anterioare Hotărârii din 12 februarie 2009, Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie (C?515/07, EU:C:2009:88), astfel încât decizia de autorizare, adoptată la 19 noiembrie 2004, ar putea privi în continuare distincția dintre activitățile economice și activitățile neeconomice, trebuie amintit că interpretarea de către Curtea a dispozițiilor dreptului Uniunii are un caracter retroactiv și este astfel valabilă de la intrarea în vigoare a dispoziției interpretate (Hotărârea din 27 martie 1980, Denkvit italiana, 61/79, EU:C:1980:100, punctul 16).

39 Prin urmare, nu se poate considera că noțiunea „scopuri care nu au legătură cu activitatea

economic?” ar putea face obiectul unei interpretări diferite în ceea ce privește perioadele anterioare Hotărârii din 12 februarie 2009, Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie (C-515/07, EU:C:2009:88), din care reiese că această noțiune nu privește distincția dintre activitățile economice și activitățile neeconomice.

40 Având în vedere ansamblul considerațiilor care preced, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 1 din decizia de autorizare trebuie interpretat în sensul că nu se aplică într-o situație în care o întreprindere exploatează bunuri sau servicii în proporție mai mare de 90 % pentru activități neeconomice, care nu intră în domeniul de aplicare al TVA-ului.

Cu privire la cheltuielile de judecată

41 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a opta) declară:

Articolul 1 din Decizia 2004/817/CE a Consiliului din 19 noiembrie 2004 de autorizare a Germaniei să aplice o măsură de derogare de la articolul 17 din A șasea directivă 77/388/CEE privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri trebuie interpretat în sensul că nu se aplică într-o situație în care o întreprindere exploatează bunuri sau servicii în proporție mai mare de 90 % pentru activități neeconomice, care nu intră în domeniul de aplicare al taxei pe valoarea adăugată.

Semnături

* Limba de procedură: germană.